

var nemlig 2 Udvalg om disse Sager — og da Betænkningen blev afgiven paa et senere Stadium, skrev det ærede Medlem, eller det staaer i alt Fald i Betænkningen med det ærede Medlems Navn under: „Lovforslaget Sammenkobling med Lovforslaget om de indirekte Skatter kan Flertallet slet ikke tiltræde, idet det formener, at Omordningen af de direkte og indirekte Skatter ere Sager af saa forskellig Natur, at de rettelig bør ordnes uafhængigt af hinanden.“

Det var det ærede Medlems Standpunkt sammen med Venstrereformpartiet, det var det ærede Medlems Standpunkt, saa længe som Sagen under Forhandlingerne endnu bevarede sin saglige Karakter. For der var jo det ejendommelige ved det, at medens utvivlsomt Forholdet var dette, at man fra det Reedtz-Thott'ske Ministeriums Side attraaede et politisk Formaal med Skattelovforslagene, tog vi her sagligt paa det. Vel havde vi et vaagent Øje med de politiske Hensigter, men vi tog ikke politiske Kontraparader. Men da man saa mente, at Tiden var moden til at vove et politisk Slag, saa var Sammenkoblingsspørgsmaalet blevet brændende, og saa forlod det ærede Medlem os andre og gik i Spidsen med Angreb paa Venstrereformpartiet og dets Stilling, den saglige Stilling, som det ærede Medlem havde indtaget med os, sammen med os i det givne Øjeblik.

Se, det er Forholdet, og naar Forholdet er det, synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde rippe op i disse gamle Skader. Det ærede Medlem har ved at gøre det, bragt frem for min Erindring alle de Intrigespil, hvormed han og hans daværende Meningsfæller lige fra 1895, og indtil Skattekommissionen var færdig med sit Arbejde, gjorde deres yderste for at hindre Venstrereformpartiet i at føre sin Politik frem. Det har det ærede Medlem rippet op i og bragt frem for min Erindring, Hvis han havde ønsket at staa i et godt Forhold til Venstrereformpartiet, saa skulde han ikke have gjort det. Der tales saa meget — og der vil maaske ogsaa fra det ærede Medlems Side under den Valgkampagne, som vi staa overfor før eller siden — om Tilslutning til Venstrereformpartiet og Venstrereformpartiets Politik. Jeg vil sige i Anledning af, at det ærede Medlem her har rørt ved disse gamle Sager, at Venstrereformpartiets Politik er den Politik, Partiet har ført fra 1895 til Dato. Det er den Politik, som det ærede Medlem har været en af Hoved-

mændene for at spænde Ben for, at ødelægge, saa vidt det har staaet til ham, og det er den Politik, hvis Ødelæggelse han beklagede ikke blev fuldbragt, idet han udtalte sin *store Beklagelse* — saaledes lød Ordene — over Brændevinsdagsordenen.

Det var det, jeg kunde ønske at sige til det ærede Medlem, og saa skal jeg i øvrigt ikke sige ret meget. Vi staa nu ved Begyndelsen til Enden af Behandlingen af Skattelovene, som vi nu have beskæftiget os med gennem 7 Rigsdagssamlinger. Det er bleven sagt, at Lovene skulle gennemføres nu, fordi det er en politisk Nødvendighed. Jeg siger: ja, saaledes kan man godt udtrykke sig, men jeg vil for mit Vedkommende have det forstaaet saaledes, at det er en politisk Nødvendighed, fordi det er en saglig Nødvendighed, og nu turde Forholdene være modne til at løse Opgaven, derfor er det en Nødvendighed ogsaa af den Grund at komme til det ene eller det andet Resultat. Det kan løses paa den ene eller den anden Maade. Vi have haft flere forskellige Linier fremme gennem de 7 Samlinger, og der kan siges noget til Fordel for den ene og den anden, men Hovedformaalet, som var tilstræbt fra Begyndelsen af, er dog fastholdt helt igennem, og alt i alt bliver det bedre her efter disse Forslag end ved noget andet tidligere Forslag. Og — det siger jeg i Fortsættelse af mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds — nu, da vi efter 7 Samlingers Arbejde staa ved Begyndelsen til Afslutningen, er der ingen, der har Ret til at bebrejde Venstrereformpartiet og i Spidsen for dette, Venstreministeriet, at det nu ønsker denne Sag afsluttet, og der er ingen, der har Ret til at bebrejde Ledelsen i dette Ting, at man nu ikke paa ny vil give Lejlighed til at kaste Skattelovsforhandlingerne ud i det uvisse. De Herrer i de forskellige Grupper, Socialdemokratiet, de forhenværende moderate og Højre, have gennem de 7 Aar haft rigelig Lejlighed til at klare deres Standpunkt og tage deres Stilling, der er ingen som helst, der behøver at være i Tvivl om, hvad han vil nu i det afgørende Øjeblik. Jeg føler mig forvisset om, at der vil være Tid mellem første og anden Behandling til at stille Ændringsforslag, om man finder det fornødent, og de Ændringsforslag vil enhver, der virkelig interesserer sig for at faa Skattelovene gennemførte, være i Stand til at stille, uden at Udvalgsbehandling derfor vil være nødvendig.